

дѣла, и сичко станало, небо, земля, солнце, мѣсецъ, звѣзды, птицы по воздуху, скотова по землята и проч. Рече и быша. При сотвореніе то на человекѣ, не само созъ дѣла рекъ, но исперво, като чи нѣкое разсмотреніе и совѣтъ направилъ. Споредъ таж причина, зашто по напредъ казалъ: Да направиме человекѣ. а не да направимъ, сирѣчь не говорилъ единственно, но множественно, съ това Богъ се показалъ тріупостасенъ, и като чи прави совѣтъ съ други юще лица, на което се удивлява и Григорій Нисскій и дѣла: **В** чѣдесе! вса прикодатса въ бытіе, и ни единъ совѣтъ предприемлетса: въ человекѣскомъ же созданіи смотрителнѣ предшествуетъ Богъ, творецъ всѣхъ.

Второ, заради бытіе то на сичките други твари Богъ изрекъ само една дѣла: Да бѣдетъ и сичко станало. А заради бытіето на человекѣ, не само казалъ, но и дѣйствувалъ за да направи на человекѣ тѣлото, фаналъ Онъ созъ своите Божественны рѣцѣ некое Боголѣпно вымышленіе, и направилъ отъ него вреніе (калъ): — Персть вземъ ѿ земли. А за да направи дѣлата, вдѣхналъ дыханіе жизни изъ своите Божественны уста: Вдѣхну на лице егѣ дыханіе жизни.

Третьо и най главно, какъ ни една отъ вещественныте и невестественны твари, сирѣчь отъ ви-